

«Криворівні, де гуцульські хати...»

Воронько Платон Микитович

* * *

Криворівні, де гуцульські хати
До ріки збігають чередою,
В'ється стежка поміж брил загати
Над гаптованою зорями водою.

Кажуть, тою стежкою над силу
В теплу пору і в осінню хвищу
Йшов поет до пралісу по схилу,
Зупинявсь під явором найвищим.

Скільки дум чоло йому палили,
Серце сяло ярим сонцем зрана,
Повінню скресали творчі сили...
Поглинала все те смертна рана.

— Тужить вуйко Йван за нашу долю,—
Шепіт люду шурхотів по ріні.
Й нині чутно перелунок болю
На Франковій стежці в Криворівні.

Джерело: *Воронько П. М.* Збірка «Осениця». Ч. 2 — К.: Радянський письменник, 1983

Постійна адреса: http://ukrlit.org/voronko_platon_mykytovych/kryvorivni_de_hutsulski_khaty